

బ్రహ్మలిఖితం

బ్రహ్మజీ! కొన్నాళ్లు పని ఆవలేపూ! సృష్టి వాటిమొహన
ఒకేలేన్ వ్రాయటం విసుగెత్తదూ! అని సోఫాలో సుఖాసీనుడై
నాడు హరి కమలనాభుని కొడుకే బ్రహ్మజీ, యెప్పుడు నుదుటి
వ్రాతలు వ్రాస్తూ కనిపిస్తాడు,

వ్రాస్తేనే మంచిది పితాజీ, బసవయ్యని సృష్టించి
కావల్సినంత స్వేచ్ఛ నిచ్చావా, వాడు తృప్తి వడ్డాడాలేదు.
వాడు నవులుకుంటూ వచ్చినిలబడి.

నాకేమీ పనిలేదా? అని అడిగాడు.

పోయి మానవులతో ఒక రోజు తిండి, వారం రోజులు
స్నానం చేయాలి. అని చెప్పిరా, కావల్సినంత నీరు, భూమి
ఒక పొల్తే నీరు మూడుపాళ్లు ఇంకా నదులూ, కాలువలూ,
యేరులూ, సెలయేరులూ ఝరులూ, తటాకాలూ, నరస్సులు,
వడియలు పున్నాయి స్వేచ్ఛగా పుష్కలంగా వాడుకోవచ్చు.
అని చెప్పిపోతేలాను పితాజీ బసవయ్య వెళ్లివచ్చాడు నిలబడ్డాడు
పుల్లాయి వేమవరం వెళ్లాడు వచ్చాడు, అన్నట్టయింది. యేం
బసవా! మానవులతో యేమని చెప్పావూ? అనడిగాను, పితాజీ
వాడు నవ్వుతూ నవ్వుతూ తలాడిస్తూ ఒకరోజు స్నానం, వారం
రోజులు తిండి, అని చెప్పాను అన్నాడు.

అయ్యో! మందమతి! తిండికై వెంవరలాడాలి, నీకు
తెలియదా, తప్పుచేకావే బసవా! మాటకొప్పి చెప్పి వచ్చావే.
అని బుర్రగోకున్నా.

బసవయ్య చిన్నబుచ్చుకుని అడిగాడు. తిరకాసు
యొక్కడజరిగింది ధాతా!

ఒకరోజుతిండి, వారంరోజులు స్నానం అని చెప్పి
రమ్మంటే, వారంరోజులు తిండి ఒకరోజు స్నానం మీరువేయాలి
అని తిప్పి చెప్పివచ్చావు మందమతీ, అన్నాను ఏతాజీ వాడు
బాధవడి, పొరపాటు జరిగిపోయింది శిక్షవేయి అన్నాడు.

అలా అయితే, బసవా! నువ్వేవారికోసం క్రమించాలి.
కాడిబుజాన వేసుకొనాలి. బరువులూ లాగాలి బండిలాగుతూ
వరుగెత్తాలి అప్పుడు మానవులే నీతిండి నంగతిచూస్తారు. అన్నా

అలాగే ధాతా! తప్పుతుందా, అని వెళ్ళిపోయాడు
బసవయ్య. అందుకే నేనే వారినుదుటివ్రాత వ్రాసేస్తున్నాను
పుత్రులు వంతులుగా అతుక్కున్నట్టుగా కనిపిస్తుందిఅదే
తలరాత,

హరినవ్వుతూ తన ప్రియపుత్రునివంక చూశాడు.

యేదీ కొన్ని వినిపించు విందాము, అన్నాడు.

బ్రహ్మజీ అనుమానిస్తు ఒకపుర్రెకాగితం గుఱ్ఱతో చేసినది
అందుకుని చదివాడు.

ఈమె డట్టుకాపీర్నం వల్ల నష్టపోతూ, క్లిష్టసమస్య
లతో సతమతమౌతూ, కడివెడు పిల్లల్ని కరువుదీరాకంటుంది.
ఒక్కరూ అందిరాక, ధనార్జన పరులు కాకపోతే, తానే ఆవనికి
పూనుకుంటుంది, దీర్ఘాయుష్షుంతురాలు, పిల్లిపాలకోసం వెతికి
నట్టు యెవరిల్లు ఆక్రమిద్దాము యెవరిడబ్బు ఖర్చువేయిద్దాము
అని చూస్తువుంటుంది. పిల్లి కిటికిల్లోంచి మాడగా మాడగా

యేదో ఒకరోజు నపాలు దొరికినట్టు యీమెకూ యిల్లా డబ్బూ
అందుతాయి, అని పక్కగా చూసిన నవ్వాడు బ్రహ్మ మరో
పుర్రె బంకమట్టితో చేసింది రెండు ఖాగాలు అతికించి, కళ్ళూ
వళ్ళూముక్కు చెవులు పెట్టివున్నదందు కున్నాడు.

వీడు సెల్ఫ్ సెంటర్డ్ మాన్ చెప్పిన అబద్ధం చెప్పినకుండా అనర్థ
శంగా అసత్యాలు చెవుతూనవ్వుచుండును ఉద్దిగా వికరణ గుణ
మున్నది. అందుకని మళ్లడబ్బు చేతిలో అడుచుండును, కాని
కానరాని పీనాసి నిజాయితీవుంటుంది గనక జనులీతనికి వసులు
చెప్పి నెరవేర్చుకుంటారు. అడక్కముందే ప్రతిఫలం యిస్తే
సరే ఇవ్వకపోతే నేర్చుగా తనకావాల్సింది లాగుతాడు. మాట
లతో గారడీచేయును, మస్కావేయును. తనను గురించి
చెప్పేప్పుడు మంచిపదాలు వాడును. నాకుద్రోహబుద్ధిలేదు నా
అంతమంచివాడులేదు. అనును చేతికందిలోకువైనస్త్రీని, నిన్ను
చూసి నలుగురూ నవ్వరా? వనివాళ్లమీద పగబట్టావా? మా
వాళ్లను పూసుకు తిరగ లేవా? నీకుయీసున్నది అలానిండా
గర్భంగా అనును తనకుచేయాలని వున్నదే చెయును, ఈమాట
బ్రహ్మతలెత్తి చూస్తే హరికళ్లు మూసుకుని జ్వార గి ల బ డి
కనిపించాడు.

మీరు వినటంలేదు పితాజీ ఆపేయనా అన్నాడుకొడుకు.
వింటున్నాకుమారా! కానీ కానీ ఆవిసామాన్యుల తల
రాతలు షార్డ్ హాండ్ లో వ్రాస్తే చాలు.

సరే పితాజీ! ఇద్రిథిల్లర్ ఈస్త్రీ బహుసాగసరి సరసురాలు
రూవవతి, కాని ఆమెజీవితం అడివిన గాచిన వెన్నెల అగును,
కాకిముక్కుకి దొండవండని తగనివానితో వివాహమగును. కాని

భర్తా సంతూ దక్కరు కాని అప్పటికి నిరాశ, నిర్లప్తతా చెందక
కర్తవ్యం గుర్తుంచుకుని, కష్టపడి చదివి వుద్యోగస్తురాలగును.

అక్కడినించి, వాతావరణము, వరిస్థితులు అనుకూలిం
చక, విధివక్రితవించి అహం యీనూ అసూయాలోంగ దీస్తా
యీమెను చంచలచిత్తఅయి వ్యర్థురాలగును, యెవరుమంచి
చెప్పినా బుర్రలోకెక్కించు కోదు ఔషధసేవగాని దైవధ్యానం
గానీ చేయదు. పామువలె జలజరా పాకిపోయే మనస్సుకి
స్వేచ్ఛనిస్తుంది యెదుటివారిని నష్టపెడుతూ తానునష్టపోతుంది
సజ్జనులను వంచించాలని చూస్తుంది తల్లికే ఆమెబాధలు తెచ్చి
పెడుతుంటే, సజ్జనుడామెను గుదిబండ అని గుర్తించటంలో
కొత్తేమున్నది పాము కరవకుండా తనను తాను కాపాడుకుం
టాడు సజ్జనుడు లొంగివుండుట ఆజీవికి సుతరామూ యిష్టం
లేదు విర్రవీగును నొవ్వనాడుచు. చివరికి తత్ప్రహృదయముతో
అంటూతలెత్తిచూస్తే హరిగురక పెడుతున్నాడు,

ఆయినా కొడుకు మరోఅయిదు తలవ్రాతలుచదివాడు'

మూర్ఖుడు అత్యాశకుపోయి అంతా కోల్పోతాడు మరొక
సమర్థుడు తెలివిగలవాడూ, నిదానస్థుడూ వ్యాపారం పెట్టి,
లోతుపాతులు తెలుసుకుంటూ, కొద్దికాలంలోనే కోటిశ్వరు
డౌతాడు గుళ్లూ గోవురాలూ హర్మ్యాలూ లేవదీస్తాడు, కామాట
తప్పటం వల్ల హత్యకుగురౌతాడు.

మరొకజీవి గాయనీమణిఅయి, కీర్తిడబ్బూ ఆర్జిస్తుంది
కాని నేర్పులేక లోభడివుండటం పిల్ల పేదగా పోయేదేదని
తెలుసుకోక, భర్తతోతగాయదా వడుతుంది తానే ప్రపంచంలో

నెగ్గుకు రాలేనని అనుకోదు, భర్తని నేర్పుగా వాడుకుందామని ఆశించదు. శరించి విడిపోతుంది భర్తేపాదాక్రమంతుడుకావాలనే ప్రభుకులోనై సురకలవాటు వడుతుంది అచారోగ్యంపాలై మృత్యువునాహ్లానిస్తుంది. ముందు రోజునే భర్తపోయాడని వార్తవస్తుంది వానితోనే సఖ్యంగా వుండకపోతినే, యీబిడ్డల నెవరుచూస్తారని చింతిస్తూ ప్రాణాలొదులుతుంది,

బ్రహ్మజీ నోరుమూతవడింది.

హరిలేచి తిన్నగా కూచున్నాడు,

ఆపేశావేంపుత్రా? వారంతాసామాన్యులు కారణజన్ముల లిఖితాలు, ప్రయోజకుల తలరాతలూ చదువుతా వనుకున్నానే అదేం వ్రాత అన్నాడు మంచి పూల మొక్కలూ, మంచిఫల వృక్షాలూ పెరుగుతుంటే చుట్టూతా కలుపు మొక్కలూ, గడ్డి గాదం, గరికా పెరుగుతాయి పితాజీ నేలసార వంతమైనదైతే. చుట్టూ యిన్ని పెరిగి నేలసారంపీలుస్తున్నా, పూలమొక్కలూ ఫలవృక్షాలూ పెరిగి పుష్పించిఫలించి మానవసేవ చేస్తాయి, అవితమకోసంతాము పుట్టవు,

రాక్షసులతోనే మీకుబాగా పొద్దుపోతుంది పితాజీరి జీవితం డల్గా వుండటండా, వారే పిచ్చిపనులు చేసి మీచేతికి చిక్కుతారు ఈలోపలకావల్సినంత కథనడుస్తుంది పితాజీ? అన్నాడు రాత,

హరిలేచాడు నేను పోవాలి నుప్పునీవని చేసుకో మీఅమ్మ వరలక్ష్మి గూడా బేధభావం సృష్టించి నవ్వి వెళ్ళిపోతుంది నేనామె వద్దకుపోతున్నాను పుత్రా అని వెళ్ళిపోయాడు హరి,